

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Ártérvár, márcz. 21. A kiewi...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Ártérvár, márcz. 21. Mindjárt hua...

Elfizetési árak: Melyben és postán küldve...

Hirdetési díj: Ötvenhatsz pótlóról 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint a...

Muszká dolgok.

Debreczen, márcz. 22. A nihilisták mindig vakmerőbbé váló...

Hogy ilyes valmit szándékozik tenni a császár, azt már régen pengeti...

Hanem most az egyszer valami még is került nyilvánosságra, nem ugyan a császár...

Ime a 6 pontból álló program, mely fölött — feltéve, hogy ez nem csak olyan muszka hazugság többé — a korona tanács fog dönteni:

- 1. Az orosz társadalomra nehezedő súlyos feladat csak úgy lesz a megoldáshoz közelebb vezethető, ha a végrehajtó bizottság...

Ki ne látná ebben a mosolygó medvének talpait, mely csak azt szándékolja, hogy a mi eddig kívülről esik hatalmán, az összeesküvés szálat biztossan körme közé kerithesse.

Hát először is ezen programot és a nép öhajítását egy mélyseges mely tenger választja el, melyet áthidalni csak a nem létező csári jó akarat tudna.

Tehát a muszka program a ki-

váltságos osztály támogatására számít. Ezt az optimisták persze egy értik, hogy a kormány a jóra törekedvén, számít arra, hogy a tekintélyes és vagyonos családok mindenkor buzgógn felkarolják a nemzeti ügyet...

Pedig a kegyes gróf Loris-Melikoff világosan arra törekszik, hogy tüzel vassal kiirtsa a népből a lázadási hajlamot, de mert arra sem ő maga, sem a rendőrség milliója sem volna képes magához akár édesgetni egy nagy tekintélyű néposztályt, hogy mint a kulmással a legyet, úgy ő is ezen osztályal fogdosathassa össze a háborgó elemeket.

A hírlapokban nem szabad közölni az elfogatókat. A kiket pedig utóbbi időkben Szibériába ítélet nélkül elhurcoltak azokat vissza kell vinni falujokba, hogy felettük bírói ítélet hozathassék.

Gyönyörű alkotmány! A helyett, hogy a politikai bűnösöknek amnestiát hirdetne, új ítélettel akarja azokat ellátni, mintha az az új ítélet merne a népjog mellett csak egy kukkot is nyilatkozni, mintha lehetne arra eset, hogy a kire egyszer muszka rendőr teszi a kezét, az megmeneküljön a kancsukától és Szibériától!

Tartományi gyűléseket is akar rendezni a nemesi és kereskedelmi osztályból. Szegény jámbor kereskedők, mintha ők kimernék mondani nyilvános gyűlésen a mit szívők érez. Hol a biztosíték arra nézve, hogy igazmondásukért a legközelebbi éjszaka nem válik-e rájuk nézve örök éjszakává. Hol a garancia arra nézve, hogy ha a nép kivánságait leplezetlenül terjesztik a korona elé, nem fog-e az nekik Szibériával válaszólni? Bizony arról az a program egy szóval sem emlékezik meg, de még csak arról sem, hogy e tartományi gyűlés tulajdonképen lesz-e egyáltalán megbizva mint azazal, hogy jólétet hazudjon a csárnának akkor is a mikor a nép ezrei küzködnek az éhség és pusztulás kínjaival.

Oly üres és semmit mondó azon csári parancsszóra készült program, hogy az ember szinte boszankodik azon arátalanságon, mely a muszka lapok általában üdvözlik az óriási vívmányt. Nem az efféle programok mentik meg Oroszországot; hanem az, ha a nép megérzása hatalmas vállait, hogy azok kik nyakára tilték, sanyargatják, hulljanak porba lábaihoz. Ébredjen fel az orosz népben az ember s vágja arcába a zsarnoknak a súlyos békét mit oly régen csörget. A nép maga megmentheti Oroszországot, de a csár programja soha!

Böszörmény-debreczeni vasut.

A múlt szombaton Böszörmény városa a Böszörmény-Debreczen vasutvonal kiépítése tárgyában bizottsági közgyűlést tartott.

— De nagyra vagy no, tán négy lovas hintóban jársz? — Semmi beszédem Peti, hajrj békét, — Tán még szólni sem lehet hozzád? — Semmi kedvem a beszédre. — Tán azért esett le az állad, hogy anyád elkergette a Rózsát? — Semmi közöd hozzá, mondám hogy hajrj békét. — Hm! sajnáljuk a kis kedret ug-é? derék kis leány volt az igaz, tudom eddel-bucszutatok?! — András nem felelt, de vetett olyan szemeket Petire, mitől az ha nem részeg bizonyosan elhallgat. — Hallottam, hogy kikéérted a faluból. — Peti! — kiált András dühösen az inderkedőre — én nem bántalak, de te is hajrj fel Böszört beszélni, mert épen jó kedvemben vagyok, — és a hátdához verem fokosodat! — Lassan a testtel csém! — mond Peti — azért, hogy a te szíved fáj; az én kezembe van ez a fokos. Hát a keresztelőt megállapítottátok az éjjel? — Hittvány, szemtelen! — kiáltott fel dühbe jőve András, s az előtte álló boros üveget a Peti fejéhez vágta. — Elborítottátok a vér azonnal, de azzal nem törődve, néki rontott Andrásnak és oly ütést tett feléje nehéz osáknával, hogy ha találja, bizonyosan halálra. De András elugorva az útszélre, megkapta a dühbongót, kicsavarva fokosát, el akarta magától lökni, de ez nem volt könnyű, mert a dühbongó bele-

Azok, kik a vasut kiépítését pártolták, meglehetősen aggodalommal mentek ezen közgyűlésre, mert voltak olyanok, kik már jó előre az arányosítási kérdést, a vasut kérdését hozták kapcsolatba s azon hird kérték elterjesztetni, hogyha a vasut létrejő, Böszörménybe az arányosításnak okrelendül végre kell hajtani.

Mindenek dacára is Böszörmény város bizottsági közgyűlésének nagy többsége nem hagyta magát ezen eselfogással félrevezettetni, hanem józan számítással Böszörmény város jó-évjét tartván szem előtt, 17 ezer forint kamat garantiát szavazott meg a debreczeni-böszörményi vonalra, — azon határozattal azonban, hogy a kérdéses vasut mielőbb kiépíttessék.

Ezzel minden akadály el lett hárítva, és elvárjuk Debreczen városától, hogy felhasználva a mostani inséget, a míg egy felad a szegényeken segít másfelől olcsóbban fogja haladéktalanul azt a Debreczen-Böszörményi vonalat kiépíttetni.

A beregszászi katasztrófa.

Beregszász városát még oly katasztrófa nem érte, mint a milyenre f. hó 18-án reggel viradtunk.

E reggel emlékezetes lesz nemcsak a jelenlegi nemzedék előtt, hanem még azok unokái előtt is, míg Beregszász városa fenn áll s élni fog.

A haragok gyászos kongása ebresztett fel e reggelen 4 óra tájban mindnyájunkat. A rézhírdelel jelle talpon állt a város egész népsége. S mindnyájunk borzasztó jelenetek voltak szemtanúi. Az északi szél orkán módra fútt, a hideg dermesztő volt s épen a város legközepebe lőv megyház tetetjén tört fel az az erős lángnak első pirja, mely semmivé tette városunk legértékesebb részét: piaczunkat.

G. M. megyei igaztót, ki pedig általában lelkiismeretesség, pontosság és szolid magaviselete által az egész megye előtt ismeretes volt, nevezett nap éjjelén barátoság mulatság-rol későn menvén haza, lámpájával véletlenül ledöntötte az egész szobai burort az ott rogtán lángba borult. Ő maga is a lángok martaléka lett.

A lángok a szél által élesztre, az egész megyei hivatalos helyiségek mindegyikét veszélylyel fenyegetve rogtán átcsaptak a szomszédos törvényeségi épületre, emnan aztán az egész piacz — arra szolgálatán a szél — lángba borult, és az kitéve a réletlen szerencse folytán megmenekült „Telendy-féle” háasat és vasuti vendéglőt, a lángok martaléka lett.

A piaczról az északi szél változtatva majd „Pélszer-utczára,” majd a szomszédos felszeres síkirtóra, onnan „Malom-utczára” s „Uj-városba” (mely utczákon szintén egész sorok létezők) hordván a tűz anyagot. A rémület általános volt, az oltás osaknem lehetetlen. A tűz a legnagyobb hirtelenséggel terjedt. — A vízpiszkákban a víz be levén fagyva, mindaddig nem voltak használhatóak, míg a melegség a bennük levő vízet fel nem olvasztotta. — A hideg a piacz felé csak életveszélylyel, lángok és égésáramnak közt lehetett eljutni. A szél iránya az égés ideje alatt többször fordult, így nem lehetett a veszélyt lokalizálni. S csak egy oldalon sikerült elejét venni a tűz terjedésének, a ref. lelkészi laknál, hol a bugzóref. egyháztagok a lelkészi lakot, — hirtelen levezénylve tetejéről egy szálig a zsin-delyt, megmentették és vele együtt megmen-tették templomjukat s talán az egész utczasort.

Károsult felek jayrészekébe, gyermekek, nők s irása borzasztóvá tették a jelenetet. Növelte a rémületet azon elterjesztett hír, hogy egyik kereskedésben nagyobb mennyiségű

dynamit van, melynek felrobbanásától mindeki félt, de a mi az oltás által megakadályoztatott. A törvényeségi épület tetejéről lehányt tüzes gerendák két egyént leütöttek s ezenkívül más két egyén is áldozata lett — miat halljuk — a tűznek.

A fővárosból.

+ Öngyilkosság. Hay Fülöp, 55 éves kereskedő, Károly-körút 3. sz. a lakásán agyonlőve találta. A szerencsétlen egy revolverrel sztrájába lőtt, a lövés agyát egészen sztrájában loakta. Neje elutasított, ha az udvari szobában lakik, s a lövést nem hallotta. Midőn a szolgált a szobába lépett, a hulla már egészen kihűlt. Az öngyilkosság oka zilát anyagi viszonyokban rejlik.

+ Egy ártendőbiztos. Budán Krumpetz nevű egyén már huzamosabb idő óta mint rendőrbiztos szerepelt s nem csak egy respektust tudott magának szerezni a polgároknál. Tegnap délután a hosszú utczában lőv „bárány” vendéglőben nagy társaság volt együtt a melyben Seitz biztos is jelen volt; midőn Krumpetz belépett, és többeknek tiszteletteljes köszöntését elfogadni métoztott. A jelenlévők egyikének azonban nagyon föltűnt, hogy Seitz „kollegáját” nem is üdvözöli, és ezért Seitzot figyelmeztették „Krumpetz biztosra.” Erre a szédelgő leáczátatott és ellene a feljelentés megtéttet.

Debreczen, márczius 23.

Nem titkolhatjuk el örömlünket, s nem mulaszthatjuk el már jó előre is gratulálni a helybeli kormánylap tegnapi számában tett azon ígéreterét, hogy meggyőződésüket — mit mi tiszteletli tartozunk — bővebben fogják leírni, tehát programot adnak természetesen a jövőt illetőleg is, azért örülnék pedig ennek olyan nagyon, mert még ilyen széles Magyarországon nem jött napvilágra, ezzel még az országgyűlési kormánypárt is adosa az ország-nak, ezek lesznek tehát a debreczeni pontok, csak aztán olyan formán ne járjunk vele, mint a bihari pontokkal, melyen ugyan egy darabig önk is lovagoltak, de melyet önk a mesterrel együtt határozottan megtagadtak.

Szép az a politikai meggyőződés, kivált ha nem privát anyagi érdek a rugója, és még szebb tulajdon urain mindenkinél politikai meggyőződés-tiszteletben tartani, de erről ilyen modorban önöknek niucen joguk — legalább arcuparlás nélkül — még szólni sem, különösen itt Debreczenben, mert Debreczenben történt a mit most ide írunk, s bebizonyítható.

1878-ban a városi bizottsági tagok választását megelőzőleg, a függetlenségi párt egy népes ülésében kimondta, hogy a város ügyeit nem kívánja párszempontról tekinteni, s bizottsági tagokul, a szabadelvéket is csaknem egyenlő arányban beválasztja, és ezen határozatának meg felelőleg járt el.

Mintegy 10 nappal később a szabad-elvű párt hasonlóképen gyűlést tartott a „Bikák”-ban s ott elhatározatot, hogy egyetlen függetlenségi tagot sem fognak beválasztani, sőt annyira elfogultak voltak, hogy Kórosi Sándor jogtalanul jövének közük szoba — mivel ez saját véleményét kizokta mondani — akadt ur ember, ki ezt is megbizhatatlannak deálarálta, de nem akadt egyetlen ember, ki ezt az urat rendreutasította volna.

1878-ban történt, — a városi tisztújítást megelőzőleg, — hogy Molnár György be-ment a gyűlésbe, és kötelele kimondatni, hogy egyetlen függetlenségi tiszt-jelölt se válasszanak meg” s nem akadt a szabad-elvű pártból egyetlen ember a ki ilyen reszett gondolkodású embert nem hogy kipenderítette, hanem csak rendre utasította volna

Nem fiam! nem edes jó Andrisom, ezt nem teszed! de menekülj, új legjobb loznak-ta menj az erdőbe én mindent eligazított, el- adom minden vagyonomat, oda adom az uraknak, csak fusz, hogy itt ne fognanak, s aztán elmegyünk elhujdosunk más faluba a hol senki sem ösmer, boldogok leszünk, elvriszed Rózsát csak menekülj!

Andris sírva ölelte át edes anyát, de nem soká tarthaták egymást föléltre, most kívül lárna hallatszott. — Ijedve tekintettek ki az ablakon. — Csakugyan a bíró jött több vasvillás em-berral a ház felé.

Virág né megkapta fia kezét, s csaknem erővel voncolta kiéfelé. — Menj! menj! menekülj! — Andris is meglepte a félelem, s az istá-lóba rohant eloldra egyik lovat s felugorva arra, áttörtetett a kert kerítésen s nyargalva menekült az erdő felé.

A bíró a vasvillás emberekkel belépett: — Hol van Bandi? — kérde. — Nem tudom, — mondá az aszazony halálaspádat.

— Ne rejtegetse Virág né aszazonyom — mondá szigorúan a bíró — bár szomorú eset, de jobb megadni magát a törvénynek, Kincses Peti tán még is halt aorta, s ha Bandi meg nem adja magát csak nagyobb lesz büntetése. — Edes bíró uram, — zokogá a szegény anyja, — fiam elment én nem tudom, hol van, de hogy történt ez a szerencsétlenség? — Jó aszazony én is sajnálom kendet, s sajnálom Bandit is, mert jó ember volt s nem

is, nem, hanem utasításait a szabadelvű párt vakon követte, és a szeriat hajhatta végre a tisztújítást.

És meg a folyó érvben történt: egy meg-ürrült számviteli hivatal beállításánál egy kérel-mert csupán azért nem kandiáták — mert végig névén a Molnár György megválasztá-sra vonatkozó szavazási lajstromot, a szavazók közt nem találták meg nevé.

És mitután ezek megtörtént dolgok, azt kérdjük egész nyit homokkal, mikor s minő körülmények közt szokás önöknel az ellen-résleményt tiszteletben tartani.

A ki a más meggyőződését tiszteletben nem tartja, az nem igényelheti senkiőt, hogy az övét megüszelje, a ki más iránt kíméletlen, ne számítson kíméletre.

Mi soha sem mondtuk, hogy a szabad-elvű párt minden ünnepeiről visszavonul, sőt kimondtuk, hogy minden Tisza-féle, szabad-l-ív-féle banqueten megjelennek, és azt mondtuk, hogy a hazafias ünnepeleken niesen szerezéseük velük találkoznai. — Mi azt sem mondtuk, hogy a kormány a hazafias ün-nepelek megtartását beittotta volna, de nem is merték betiltani, nem is volna tanácsos, de azt igen mondtuk, hogy önk azért nem jelen-nek meg a hazafias ünnepeleken, mert — jö-lárlól nem kapták rá meg a jeleszt.

Emlékezzetek vissza a török ügyre meny-nyire lelkesedtünk mindnyáján Törökország győzelemért, mennyire ellene voltunk mindnyáján pártkülömbösg nélkül Törökország fel-darabolásának, a plernai győzelemre fényes kivilágítást rendeztünk, s mikor önk felülől megkapták a jelt, jobbra-átot csinálva, — se-gény Törökország ellen foglalnak állást, — ebből és ehhez hasonló megtörtént dolgokból méltán itéli azt minden határozott program-mal bíró párt, hogy az önk hazafiságuk, egy-feleltük, mint párt felett uralkodó személy Tisza Kálmán akaratának van alárendelve, tu-lajdonképen csak gőpezet.

Önök azt mondják, hogy mi önököt ha-zaralóknak tartjuk. Mindég kerültk ezen szó kimondását — mert ezt valakire ráfogni nem kis dolog, de épen mert önk vetették fel egy még nem régi számban, akkor csak tudog tartunk ki előle, — ha bár nem örömet is — keny-telenek leszünk, kellő időben a bazaaruláról is beszélgetni.

— A commune évfordulója s a nihilisták. Az 1871 márczius 18-iki commune-lázadás év-fordulóját Párisban több helyütt megünnepel-tek különféle címek alatt. Ez alkalommal a nihilisták bizottsága sürgőnyt küldött a kom-munistáknak, mely így hangzik: „Az orosz nihilisták és szocialisták külön gyűlésre szeg-yeztülve, egyhangulag elhatározták, hogy üdvö-ző feliratot küldenek szocialis testvéreiknek Franciaországban, s azon reményeket fejezik ki, hogy nem sokára velük együtt fogják ki-álhatni: Eljen a szocialis forradalom! Eljen a commune!”

UIDONSÁGOK.

* Figyelmeztetésül helyén látjuk felemlíteni, hogy az országos képv- is elvő választás az a jövő érvben lesz, de követet a törvény szerint csak azok választhatnak, kik mult évi adójuk f. évi ápril 15-éig befizetik, avagy a multból való adótartozásból az egy évi adónak megfelelő összeget törlesztették. Ki legszebb polgári jogát gyakorolni öhajja, ne felelje el a jogot is megsze-rezni.

is volt épen oka, hogy Petit leütötte, mert azt mondják a kezdete a kötekedést, de mi-után így történt jobb ha nem bujdosok, sok mentesége lesz. Hátha pár éri börtön után ki-szabadul

— Elment bíró uram, elment! én nem rejtegetem. — A bíró felkutatja a házat, s midőn Bandit nem találta eltávozott. — Virág né kétségbeesve törölte kezét, s nem mert ki sem lépni a házból, hogy tudá-kozódjék valakiól.

Mi lesz belőle? mi lesz fiából? — Virág-András nyargalva menekült jó lo-ván az erdő felé; már teljesen le szállt a nap, s az erdőben még sötétebb volt s csak ekkor jött magához, s megeseenditve tojtékó lovat gondolkodni kezdett.

A jó csendes léptekkel ritte tovább el-meregő szomorú gazdáját. — Az egész nap tornyos fellegekkel hori-tott ég-tökéletesen elsötétült, s nehéz eső- csipek kezdek hullani, s ez pár perc alatt rohanó szpórrá vált.

Andris tökéletesen ázott közt ruhá-jában, de lelkében égő tüztől alig vette azt észre. — Istenem hát gyilkos vagyok?! — mi- lesz belőlem, üldözött vad, kinek sem ország, sem hazája? . . . s ha elfognak talán akasz-tófan végezem nyomorult életemet! Oh! Ró-zsi, Rózi! csak téged sajnáljak!

(Folyt. köv.)

ZENI SZÍNHÁZ. 165 szünet. Holnap kedden. ÖS ZSIGMOND. risi olasz opera s a milánói az első tenoristájának ven-dégjátékul.

UCIA. ra 3 fehr. Donizettiól. Kezdeté 7 órakor. Szabó József, berkezőt és kiadóulajdonos.

PÁRSÁ gépgyára. ONTODÉJE. SSÁN. LAJOS nr által képviselve szilárdan szerkesztett

PEIT. PEIT. PEIT. hengereket, töltőpöket, at stb.

AT, atorna s egyéb rácozatokat, teményt. otosan teljesítetnek. küldetnek.

ati hirdetmény. szögben üresedésbe jött közsé-ánsak választás urján betölté- f. évi ápril hó 6-ik napjának Konyár község házához ezen- fűtetése leend: A község pénz- 600 ft. Beteg látogatás és t a házál és földdel bíróktól r-ékiöl 20 kr. fizetetik a felek ölt rasyonalan betegeket látó- ghoitakat kémleni díj nélkül k a pályázni öhajótk, hogy ké- ölt ökmányaikkal felzerelt kőr- hó 4-ik napjáig alólirott szol- ölt bizonyosabban nyujtják br- ölt beérkezettek tekintetbe vé- ölt. (Biharm. u. p. N.-Léta.) 1880. Fráter Gyula, szolgabíró.

